

hundige
kildebrønde
kirker

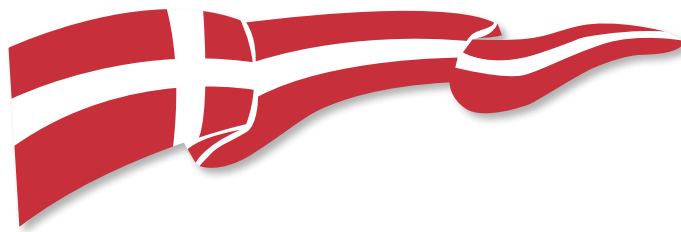

Hundige Kirke

1976-2026

En kirke er dybest set kun interessant,
hvis der er mennesker i den. Hundige Kirke
og tilbygningerne er med tiden blevet fyldt af
mange. Både til hverdag og i weekenden myldrer
det med mennesker.

Sognepræst Bo B. Gravesen

Sognepræst
Sanne Dahlin

Sognepræst
Bo B. Gravesen

Sognepræst
Rikke Marschner

Sognepræst-vikar
Lisbeth Christensen

Sognepræst-vikar
Stig Bang-Jensen

Formand
Peder Skov Pedersen

Næstformand
Hanne Hummelshøj

Personaleansvarlig
Merete Steen

Kasserer
Morten Christiansen

Medlem
Lene Dinesen

Medlem
Lilly Gjelstrup

Medlem
Morten Ronne

Medlem
Tina Dandanell

Medlem
Ingbritt Van der Poel

Medlem
Jette Keldorff

Medlem
Heidi Christiansen

Medlem
Jim Hansen Steen

Medlem
Annette Bjørn Nielsen

Medlem
Lennart Dahlmann

Medlem
Jørgen Kjeldsen

Menighedsråd 2024-2028

Hundige Kirke 50 år

ved formand i menighedsrådet, Peder Skov Pedersen

Hundige Kirke med tilhørende menighedsrådssal, administrationslokaler, mødelokaler m.m. fylder 50 år.

Det er et flot rundt tal. At tænke sig, at der var så mange visionære medlemmer i Hundige-Kildebrønde Menighedsråd, som i starten af 1970'erne kunne se, at det ville blive nødvendigt med et nyt mødested og kirke, når sognet var blevet udvidet med nye boligkvarterer, både parcelhuse og etagebyggeri.

Ét er at se, hvordan der ikke var plads i bygningerne ved siden af Kildebrønde Kirke – det har jo været til at føle. Et andet er afstanden, hvis man boede ved Strandvejen og skulle til Kildebrønde Kirke. Men det var jo et vilkår.

Sognet har jo ikke været lige så stort i starten beboermæssigt, så menighedsrådet har på dette tidspunkt været mindre. Men det var de ildsjæle, der sad her som besluttede, at nu skulle det ske. De fik ansøgt Provsti og Stift om tilladelse til at indlede undersøgelse om muligheden for at kunne bygge en kirke. Herefter skulle de samme få personer have fat i en passende grund (placering) i det ny-etablerede boligområde. Da tilladelsen var givet, skulle de søge om kapital til byggeriet, finde arkitekter, rådgivere, entreprenører m.m.

Dette skulle udføres i deres fritid, og jeg formoder ikke, at alle har haft en faglig viden om det, de skulle i gang med. Men den har de fået, og der har helt sikkert været hjælp at få. Men sikke et arbejde og hvilken tak vi skylder dem, med det resultat de skabte.

Vi har haft en fantastisk kirke i alle 50 år, hvor den har været samlingspunkt for vores område. Når jeg tænker på, hvor mange personer, der er blevet døbt, konfirmeret og gift i kirken, og stadig har især konfirmationsforberedelserne som et godt minde, viser dette at vi ikke bare har været her, men er en del af stedet.

Vores kirke er også blevet samlingssted for utroligt mange aktiviteter, hvor vi på tværs af alder kan samles. Selvfølgelig med vores tro som vores grundlag, men aktiviteterne spreder sig bredt, hvor vores hensigt er at samle os om fællesskabet.

Tak til alle der har været, og er med til at sørge for at alt dette er muligt i dette fantastiske rum.

Hundige Kirke er skabt i rammer for at skabe og dele fællesskab. Dette fællesskab vil vi arbejde på at bevare og udbygge, så vi altid har et sted, som vi alle kan kalde for vores.

Hundige Kirke - byggeri

ved næstformand i menighedsrådet, Hanne Hummelshøj,
sognediakon i perioden for 1.11.1999 – 30.11. 2020

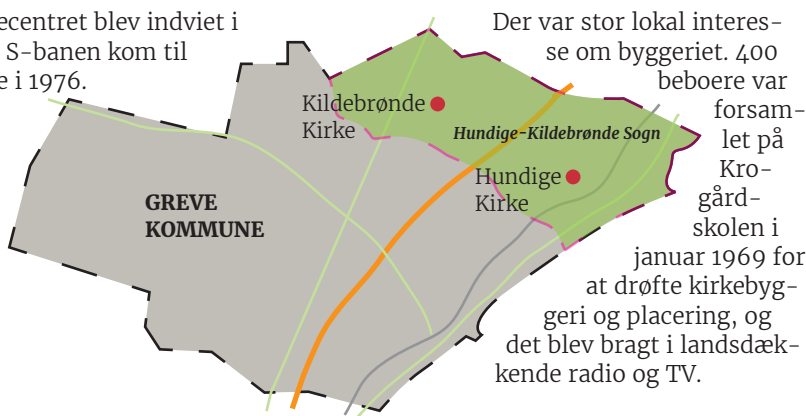
Det er, og har altid været, en stor opgave at bygge en kirke. Hvorfor skal den bygges, er der brug for den, og hvordan skal den se ud.

Kildebrønde Kirke er, ligesom en lang række andre kirker, en lille landsbykirke "inde i landet". Der var ikke længere plads til de mange mennesker, som kom til i den store tilflytning til hele Køge-Bugt området. Tilflytningen kom i 1960'erne og 1970'erne, hvor befolkningstallet i det, som i dag er Greve Kommune, steg fra 7.742 i 1960 til 21.668 i 1970, og yderligere fordobledes i 1980.

Hundigecentret blev indviet i 1974 og S-banen kom til Hundige i 1976.

De andre kirker er Ishøj, Greve, Karlstrup, Solrød og Jersie, og siden har alle sogne fået kirker nærmere stranden. Hundige Kirke var den første.

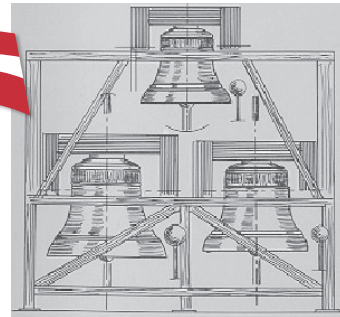
I 1960'erne kom ønsket om en kirke i Hundige. Der var planer om først at ombygge "Eriksmindegården" til "kirke og kulturcenter". Det skulle være en "hverdagskirke", og ikke kun en søndags/præstekirke. Ønsket var en kirke indrettet til brug for de mange aktiviteter, som indtil da havde været i skoler, private hjem og andre steder med hus- og hjerterum" (de gule hæfter nr 44 Hundige kirke).

Klokketårnet indeholder tre klokker.

Det var præst Erling Djuraas, der foreslog inskriptionerne på klokkerne. På den ene klokke står der: "Jeg melder over land og by, din nåde er hver morgen ny". Det står også på Erling Djuraas' gravsten sydvest for Kildebrønde Kirke. De øvrige klokker har indskrifterne: "Lad min røst dig Gud til ære, ud dit kald til folket bære" og "Lad min stemme flittigt kalde, Herre til dit hus os alle".

Der var tre muligheder: Eriksmindegården, Shell-grunden (hvor kirken ligger i dag) eller Esso grunden (Ingo-tank ved Waves).

Det blev **arkitekt Ejvind Draiby**, der skulle arbejde videre med tankerne, og den lokale modstand mod "domkirken på pølsetorvet" forstummede, da de første skitser til projektet kom frem.

Menighedsrådets tanker om kirken var en centerkirke, som skulle være tilgængelig ugen rundt. Alle borgere skal kunne komme og gå, som de vil. Opslagstavle for at tilbyde børnepasning eller samkørsel til København, pejsestue med mulighed for socialt samvær, beskrevet som dagrum for voksne, og et rum til børnepasning. Og et meget lille køkken!

Tegningerne blev drøftet med kommunen, men også grundejerforeningen i Eriksmindeområdet var inddraget i planlægningen. Der skulle indhentes tilladelse fra Kirkeministeriet til bygning af kirken, og den var svær at få, for hvorfor bygge så stor en kirke, når der ikke boede så mange mennesker.

Planlægning tager tid og byggeriet begyndte foråret 1975. **Kirken blev indviet 31. oktober 1976.**

I de første tegninger var der ikke kirketårn, men kampanilen har været en del af byggeriet fra begyndelsen. Der er tre kirkeklokker, og gjort plads til et klokkespil, som fortsat ikke er valgt til.

Konfirmandlokalerne på den anden side af Eriksmindestien var ikke en del af første etape, men blev tilføjet i 1982, hvor det nuværende kapel kom til. Det havde tidligere ligget som en del af konfirmandfløjen.

Kunst i kirken

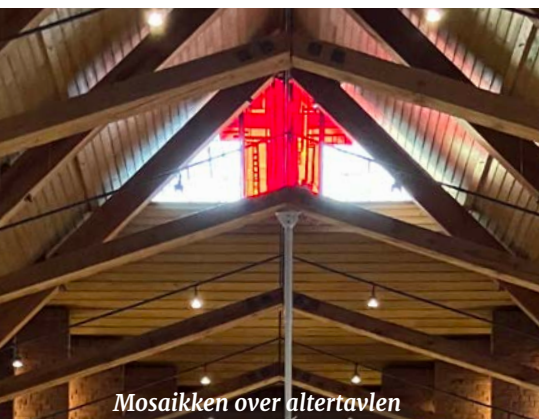
Kirke skal bygges af "levende sten", så derfor er det vigtigste i Hundige kirke de røde mursten, der ikke er helt ensartede. Der er et "bånd" af glas foroven, og det var tænkt, at der skulle være lys i kirken døgnet rundt. Det holdt i omkring 30 år, hvor elpriser gjorde, at lyset slukkes, når kirken ikke er i brug.

Ved indvielsen var der et enkelt alterkors, lavet af en lokal tømrermester.

I 1981 blev der nedsat et udvalg for at se på **glasmosaikker**, og de kom til kirken i 1983.

Ved 40-års jubilæet blev **bronze-fisken "den sidste nadver"** indkøbt. Det er en skulptur af Issa Kazah. Skulpturen afspejler den kristne menighed som et fællesskab, båret af Guds kærlighed. Fisken er det første

Mosaikken over altertavlen

Mosaikken over orglet

Atriumgården med de japanske kirkebærtræer, som blomstrer i løbet af foråret.

kristne symbol. Skulpturen står på alteret i kirken. Det er nu udgangspunkt for kirkens digitale logo.

Kirkebygningen ændrer sig fortsat. Lige som der skete noget med kirkebygningen fra tegninger til udførelse, så sker der fortsat noget med Hundige Kirke.

Kontorfløjen er blevet ændret efter der er kommet flere ansatte, og loftet er blevet inddraget til flere kontorer.

En kommende ændring er også på vej. Da kirken blev bygget, var der tre præstestillinger med bopæl i sognet, og derfor egne kontorer der. Nu er der to præsteboliger, og et stigende ønske om samarbejde i dagligdagen, hvilket bliver styrket af et kontorfællesskab.

Så derfor er der brug for flere kontorer til præsterne.

Atriumgården er et stort aktiv med et lille udendørsområde, hvor de blomstrende træer har givet liv til billeder af konfirmanderne. Men det område ønsker man også inddraget på en anden måde, når der fremover skal være mere plads til konfirmandundervisning i huset.

Kirke bygges af levende stene. Men også de mere "bastante" sten flyttes og ændres i forhold til den måde, vi er kirke på. Så spændende at se hvordan også kirkebygningen ændrer sig i de kommende 50 år.

Aktiviteter gennem 50 år i Hundige kirke

*ved næstformand i menighedsrådet, Hanne Hummelshøj,
sognediakon i perioden for 1.11.1999 – 30.11. 2020*

Der er sket meget forskelligt i Hundige Kirke gennem de sidste 50 år. Aktiviteterne har altid været præget af samspillet mellem de ansatte, menighedsrådet, andre frivillige og "samfundet" – forstået som tiden og de muligheder, som har været.

Jeg tror ikke, der var aktiviteter i sognet før Hundige Kirke blev bygget, for der har ikke været lokaler til det. Kildebrønde Gamle skole blev først købt i 1983, så der har ikke været plads til fællesskaber og kaffedrikkeri. Men til gengæld begyndte det straks derefter.

Der har været bibellæsninger/bibelstudiekreds, som er begyndt inden kirken blev bygget, og det har formentligt været hos præsten eller andre deltagere privat, hvilket var det

almindelige dengang, og det eneste mulige.

Børne- og ungearbejde

I mange sogne har der været søndagsskole, som har været afholdt privat, men her i sognet fremgår det ikke

*Juniorkonfirmanderne hygger
med snobrødsbagning i
haven bag tilbygningerne.*

af kirkebladene før i 1979, hvor der i en periode har været **søndagsskole** hver søndag.

Der har været tilbud om børnepasning under gudstjenesten, og der er også indbygget et "dåbsrum" med legetøj, pusleplads og mulighed for, at forældrene kan følge med i gudstjenesten. Så børnene er tænkt med fra kirkens begyndelse.

Senere kom der "**lørdagsskole**", og det blev efterfølgende til kirkens **juniorklub** onsdag aften, som blev etableret af sognepræst Knud Erik Braüner i efteråret 1996. Den kørte til 2015.

FDF-Hundige blev oprettet i 1979, og har været en del af kirkens børne-

arbejde. Der har gennem alle årene været et tæt samarbejde mellem FDF og kirken.

De har loftet som depotrum, og de medvirker bl.a. ved fastelavn og med julemarked 1. søndag i advent. FDF har gennem alle årene stået for mange børneaktiviteter ved særlige gudstjenester.

Sognets første kateket, Søren Christensen, blev ansat i 1990 som en støtte og til at lægge flere kræfter til børne/ungearbejdet.

"Fristedet" kom som et eftermiddagstilbud til skolebørn én gang ugentlig. Der blev et andet fokus på børnegudstjenesterne, og der kom ungdomsgudstjenester og sodavandsdiskotek.

Kirkens rum gjorde det i mange år muligt at invitere til **Legestue**, som foregik i et tidligere konfirmandlokal, hvor der var legeredskaber og plads til at boltre sig på. Det var et tilbud til hjemmegående forældre og deres små børn. I perioder har det været meget velbesøgt, men nu er det lukket ned. Konfirmanderne skal bruge lokalet igen, nu lejerne er stoppet.

Juniorkonfirmandundervisningen blev etableret i 1991, og har kørt siden som én af kateketens arbejdsopgaver.

Med tiden er sognets børne- og ungdomsarbejde helt uddelegeret til og lagt ind under kateketen.

Kirken blev indviet i 1976 og der var ét konfirmandlokale. Det var et tidspunkt med stor tilflytning og mange familier, så derfor kom der en tilbygning allerede i 1983 med de to konfirmandlokaler på den anden side af stien.

Undervisningen af de mange konfirmander var en stor udfordring, og derfor blev Søren Christensen, den første kateket, ansat i august 1990. På det tidspunkt var der tre præster og kateketen til at varetage undervisningen af ni konfirmandhold, ca. 200 i alt. Derfor udviklede de konfirmandprojektet, som har kørt siden. Det er undervisning to weekender om efteråret og en uges lejr om foråret. Et projekt som både deltagere og undervisere har været glade for, men som nu slutter efter mere end 30 år.

Babysalmesang blev første gang udbudt i 2007 og blev et fast tilbud i Hundige Kirke med sognepræst Nynne Lange Reddersen i 2011, og har siden været et tilbud til de små babyer og forældre på barsel.

Dér er plads til den vigtige samtale om forældreskab og dåb hen over kaffe/the-bordet.

Billeder fra junior-konfirmand-undervisning og babysalmesang.

Pigekekoret anno 2026

Musik

Pigekekoret blev oprettet i 1970 og er for piger mellem 12 og 20, som er glade for at synge. Det er et lønnet arbejde, men de møder også trofast hver torsdag til øvning samt søn- og helligdage til salmesang i kirken.

De har siden 2024 også deltaget som læsere af ind- og udgangsbøn og som medhjælpere ved nadveren.

Børnekekoret er et tilbud til de 8-12 årige piger og drenge, og her er udgangspunktet ofte juniorkonfirmanderne, som får øje på muligheden for at synge i kirken. De medvirker ved familiegudstjenester og andre særlige gudstjenester i løbet af året.

Hundegkekoret er et voksenkor med et ambitiøst repertoire. Det hører under aftenskolerne, så derfor er der betaling for deltagelse. Kirken lægger rammer til, og korets medlemmer opfatter sig som "vores kor".

Koret medvirker til gengæld – hvilket de meget gerne gør – ved arrangementer i løbet af året. De 9 læsninger i december er en fast del, men de

medvirker også gerne ved andre lejligheder.

Gospelkekoret Grace er det senest tilkomne kor, og beskriver sig selv som et glad amatør-gospelkor.

Koncerter. Organisterne har haft som en del af deres opgave at arrangere koncerter i kirken, og det har givet små og store musikalske oplevelser for mange.

Gennem årene er der blevet mere fokus på, hvad musik kan gøre for den enkelte, for fællesskabet, og også for vejtrækningen. Det er dejligt, at der er et stort musikarbejde i kirken.

Voksen- og ældrearbejde

Ved gennemlæsning af gamle kirkeblade fremgår det, at **filmklubben Mosaik** blev startet før efteråret 1977, og kan således fejre 50 år samtidig med kirken, dog med nyt navn: Film-aften. Det har formodentlig været sognepræst Inge Nielsen som har taget initiativ til det, støttet af de frivillige.

Hyggeligt Samvær blev startet af kordegn Kaj Bjergkvist og begyndte

foråret 1979, men allerede inden havde der været afholdt julefest torsdag 28. december 1978.

Der var også en **håndarbejdsklub**, der lavede ting til bazar, som var der en del år, i hvert fald fra 1978 til 1984.

Læseklubben er startet af Sognepræst Anne Bredsdorff i sidste halvdel af 1990'erne, og den eksisterer fortsat.

I en periode var der **Prisme**, som var et tilbud søndag eftermiddag. Det var foredrag og kaffe.

Den første sognediakon blev ansat november 1999 og havde til opgave at være med til at udvikle aktiviteter. Det blev til **Seniorhøjskolen Kilden**, som

er en formiddagsaktivitet hver onsdag, og senere **Kreativt Fællesskab**, som er håndarbejdsklubben, der blev genstartet, til også at dække hobbyer som bl.a. fly og puslespil.

Ligeledes har der været **Spisefællesskab**, som har været fællesspisning i Café Ask i Askerød. Det begyndte september 2012 og har kørt indtil 2024, hvor det blev lukket til stor sorg for de mange, som havde glæde af at deltage.

Det blev lukket "udefra", og det har ikke været muligt at få lov at genstarte det.

Det er ikke kun kvinderne, som laver mad, for **Mad og mænd** mødes en

Mad & mænd mødes anden mandag i måneden.

Kaffebord

gang månedligt for sammen at hygge sig i køkkenet og spise et godt måltid mad.

Kildebrønde Venner blev startet i foråret 2011 på initiativ af Menighedsrådet, for ønsket var, at der også skulle være et lokalt tilbud til dem, der bor i Kildebrønde. Der er arrangementer tre gange pr. halvår.

Kaffebordene har altid været et samlenende tilbud. I kirkeblad nr 2 fra julen 1977 kan der læses: "Fælles kaffebord i Hundige Kirkes menighedssal – efter hverdagsgudstjenesterne den første tirsdag og den tredje tirsdag eftertermiddag i måneden, efter filmaftener og bibellæsninger og ved andre lejligheder, hvor det falder naturligt. Pris: 3 kr. for kaffe".

Gudstjenester

Når mange tænker på "kirke", tænker de fleste på søndagsgudstjenester og de kirkelige handlinger.

Virkeligheden er, at der er mange forskellige slags gudstjenester, og gennem 50 år er der beskrevet et stort udvalg.

Der er **børnegudstjenesterne**, som i dag er blevet til "Gud og spaghetti" og med efterfølgende fællesspisning.

Der har periodevis været **ungdomsgudstjenester** med konfirmandernes egen musik.

Der er **Stillegudstjeneste**, hvor der gives mulighed for stilhed og refleksion. Gennem alle år har der med mellemrum været gudstjenester tirsdag aften, som oftest med fokus på stilhed og meditation.

Musikgudstjenester med et særligt tema, eller som har været knyttet op på årstiden som f.eks. Kyndelmisse og Langfredag.

Det sidste nye inden for den del er **"Sing along" gudstjenester**, hvor en kunstner eller et bands musik sættes ind i en gudstjenestelig ramme. Det er to gange årligt og giver fyldt kirke.

Der er **Høstgudstjeneste**, som har en anden aktualitet i byen end blandt landbefolkningen, så derfor har det været en udfordring, hvordan den kan gøres relevant de steder, hvor

”høsten” foregår fra supermarkedets hylder.

På et tidspunkt kom der en døv kvinde forbi. Hun spurgte, hvorfor der ikke var gudstjenester for hende og hendes ligesindede. Så der har siden 2002 været **tegnsprogsgudstjeneste** to gange årligt i Hundige kirke.

Det er en almindelig gudstjeneste, men der er døvetolk med, og altid fascinerende at se, hvordan de mange ord tolkes gennem fingersprog.

Allehelgensgudstjeneste er en gudstjeneste, der er kommet mere fokus på gennem årene, så derfor er der

gjort ekstra ud af den, og der er altid tilbud om frokost eller suppe. Det er kirkens tilbud til dem, der har mistet, og der er mange, som finder glæde ved at komme denne særlige dag.

Der er også **”gudstjenester ud af huset”**, på de stedlige plejehjem en gang månedlig, som giver et gudstjenesteligt tilbud til beboere og pårørende, men også kan give kendskab mellem institution og kirke.

Fra 2006 til 2019 var der **”Pinse på Herrens mark”**, som var en fælles provstigudstjeneste 2. pinsedag, de første år i amfiteatret i Hedeland, siden på græsplænen ved Mosede fort. Og nu er der en **”sommergudstjeneste”**, som er i kirkens baghave.

Præster, menighedsråd og menighed har på mange måder arbejdet med gudstjenesten. Hvordan skal den tilrettelægges, så den er genkendelig og relevant, også sådan, at mennesker bliver nysgerrige på, hvad ”kirken” kan sige til mennesker, som giver

Sognepræst Rikke Marschner på plejehjemmet Strandcentret, hvor vi afholder gudstjeneste en gang månedlig.

Tyrkisk
kvindeklub

mening i en udfordret samtid og travl hverdag.

Tværkulturelt arbejde

I Hundige-Kildebrønde sogn bor mange mennesker med anden etnisk herkomst. Det var én af opgaverne, da stillingen som sognediakon blev oprettet, at få kontakt til de kristne i området, som ikke er født i Danmark.

Det har gennem mange år været en udfordring med det tværkulturelle arbejde, også selv om vi møder hinanden i skole, daginstitution og på arbejdspladserne.

I en periode var der jævnligt fælles-spisninger og arrangementer med en **tyrkisk kvindeklub**, og der har været store fælles kulturelle arrangementer i Waves med fokus på håndarbejde og bryllupstraditioner. Det har været

udstillinger over tre dage, hvor hensigten var at vise, at selv om tro kan være forskellig, så er der mange ting, vi kan være sammen om.

Det førte til **"kultur dage" i Biblioteket**, hvor vi også her var sammen om musik og kulturtilbud.

Særlige arrangementer

Gennem årene har der været mange "særlige arrangementer", og denne liste er ikke udtømt. For det, som kan være særligt for den ene, har måske ikke gjort indtryk på den anden.

Der har været **"Afrikauge"** og **"middelalderuge"**, hvor kirken inviterede sognets børnehaver og indskolingsbørn. Kirkens medarbejdere og en stor gruppe frivillige arbejdede sammen om henholdsvis fokus på Afrika med udklædning, mad, musikinstrumenter m.m. og på middelalderen med hensyn

Patchwork-udstilling

til mad, tøj, tro, lege, ringridning m.m. Det var et stort skole-kirkeprojekt.

Der har været **"kirkecafé"** i Waves, hvor vi stod foran en forretning med tilbud om kaffe, mulighed for at tænde lys og komme i snak med mennesker, som kom forbi.

Det var 2 x 3 dage i december, og flere har fået invitationer til områdets kirker eller snakket med en præst, som de kendte, og det har udviklet sig til fast deltagelse.

Der har været **patchworkudstilling** i Hundige Kirke i oktober 2011 og oktober 2017. Begge gange med stort besøgstal, og et kirkerum og en menighedssal, som var flot udsmykket af de mange patchworkting.

Der har også været **sommerfester**

– gudstjenester med bespisning og særligt arrangement efterfølgende. Det var fra 2007 til 2014. Mange mennesker fik en god oplevelse i kirken disse dage.

Refleksion

Hver kirke/sogn har sin kultur og sine aktiviteter. I et stort sogn skal der ske meget, og det gør der også i Hundige Kirke. Men også interessant at se, hvad det er, som ikke foregår.

Der har gennem tiden været aftenforedrag, men de har aldrig for alvor været sat i system, og det er ikke indtrykket, at der har været en stor deltagerskare.

Da Nå!, tråd og garn (i dag Kreativt fællesskab) blev startet, var det ønsket, at der skulle deltage bedste-

forældre med børnebørn, og dermed være et generationstilbud.

Der blev også sagt, at det kunne være et tilbud til konfirmander, som måske ville have "opgraderet" deres tøj eller på anden måde have brug for kreativ hjælp. På et tidspunkt var der også et par deltagere med anden etnisk herkomst.

Det er fint med visioner, men virkeligheden kan udvikle sig anderledes. På et tidspunkt var der en meget velbesøgt koncert i Mosede kirke, og der blev spurgt til, hvorfor der ikke var samme repertoire i Hundige Kirke.

Svaret var, at det var jo fordi, det var i Mosede, og vi bor i et område, hvor der er så kort mellem kirkerne, at vi kan komme alle steder. Måske skal vi være bedre til at bruge hinandens

tilbud. Synligheden er på vej. Der er nu en fælles provstihjemmeside med de forskellige arrangementer, så det bliver lettere at finde tilbud, som hver enkelt kan have glæde af.

"Kirke er noget vi gør sammen" – sagt af tidligere provst Finn Dyrhagen, ved et oplæg i Hundige kirke. Det var det i fortiden, og det er det fortsat. Men også samtalen om, hvordan vi er kirke, er noget, vi skal have sammen. Give troen sprog, give tid og plads til samtalen om eksistens, om det, som beriger vores liv. Det kan være håndarbejde eller musik, fællesskab om madlavning eller gudstjenesten.

Det er menighedsråd, præster og ansatte, som kan skabe de gode rammer, og det er menigheden, os, som bor her og kommer her, som skal skabe og udfylde dem.

Ansatte gennem 50 år i Hundige-Kildebrønde Sogn

ved næstformand i menighedsrådet, Hanne Hummelshøj,
sognediakon i perioden for 1.11.1999 – 30.11. 2020

Gennem 50 år har der været mange ansatte i sognet, og det er karakteristisk, at de fleste har været ansat omkring 10 år eller længere. Der er mange præster, organister, kateket og kirkegårdsleder, som har holdt 25 års jubilæum. Det kan derfor betegnes som en god arbejdsplads.

En tidligere ansat beskriver det som: ”der er højt til loftet”. Meget kan lade sig gøre og der er samarbejde på tværs af arbejdsgrupperne.

kom ved indvielsen af kirken i 1976. I 1997 kom der en halvtidsstilling, som i 2000 blev ændret til fuldtidsstilling, så der er de fire stillinger, som vi har i dag. Når der har været flere præster tilknyttet, har det været fordi Anne Bredsdorff var provst, og derfor fik sognet en deltidstilling mere.

I kirkebladene var det kun præsterne, som blev nævnt ved kirkens indvielse,

Præster

Da sognet blev løsrevet fra Greve Sogn i 1972 var der én præstestilling. Den anden kom i 1974, og den tredje præst

Nuværende præster, set fra venstre: Sanne Dahlin, Bo B. Gravesen, Rikke Marschner, Lisbeth Christensen og Stig Bang-Jensen.

og først senere er kontaktoplysningerne på de andre ansatte kommet til.

Kordegner

Kaj Bjergkvist var første kordegner og han blev ansat 1. december 1978, og først efter ansøgning i kirkeministeriet. Det var ikke bare nemt at få lov at oprette en kordegnestilling.

Kaj Bjergkvist var en aktiv mand, og var bl.a. med til at starte sognets ældrearbejde Hyggeligt Samvær, som eksisterede næsten 40 år.

Organister

Organist **Henrik Colding Jørgensen** har med sine 40 år i sognet haft stor betydning på kirke- og musikliv. Han blev ansat 1. august 1975 og stoppede med udgangen af februar 2019.

Pigekoret var oprettet fire år før hans ansættelse, men det er ham, som har sat sit store aftryk på det, og mange piger har fået deres kirkemusikalske opdragelse under ham. Det var et arbejde for pigerne, men også vigtigt for ham, at det var dem, som var med til

gudstjenesterne og årets fester. Ved de kirkelige handlinger i løbet af ugen har der været faste kirkesangere, for her var pigerne optaget af egen skolegang.

Ivan Gross var ligeledes ansat i mere end 25 år indtil sygdom gjorde, at han ikke kunne passe sit arbejde.

I dag er der to organister og en musikmedarbejder. Det er bl.a. til konfirmandarbejdet og til baby-salmesang, hvor musik har en stor betydning.

Kateket og sognediakon

Hundige-Kildebrønde sogn var blandt de første der ansatte sognemedhjælper, som stillingsbetegnelsen hed dengang. **Søren Christensen** blev ansat pr. 1. august 1990.

Fra venstre ses kordegner Janni Berthelsen og Marianne Hansen, organist og pigekorsleder Christina Schmidt Damm, organist Esben Gade samt kor- og musikmedarbejder Louise Trojahn.

Hans opgave var at undervise junior-konfirmander og konfirmander, og derfor hed stillingen ”kateket”.

Konfirmandprojektet blev udviklet af ham i samarbejde med præsterne.

I 1975 var skoleloven blevet ændret, så der ikke længere var tæt sammenhæng mellem skole og kirke, og derfor måtte kirken i gang med selv at tilbyde juniorkonfirmandundervisning, som det kom til at hedde.

Det var én af Sørensen første opgaver at finde ud af, hvordan undervisningen skulle tilrettelægges og hvad den skulle indeholde.

Med kateketstillingen kom der turbo på arbejdet med børn og unge. Men også en nødvendighed med ansatte til at løfte opgaven i så stort et sogn.

Det var **Iben Goffman**, den næste kateket, der sammen med institutionsleder Jette Andersen tog initiativ til

Risengrødsjul, som også er en af kirken kendetegn. Her er der gennem årene mange børn, som har været på besøg i Hundige Kirke.

I november 1999 blev stillingen som sognediakon oprettet. Det har været vigtigt for sognet gennem navnene at understrege, at der er en undervisningsstilling og en diakonal stilling, i praksis en børne- og en voksenstilling. Det er to stillinger, som supplerer hinanden godt, og sammen med præsterne udvikler forskellige kirkelige tilbud og samarbejder ud af huset.

Fra venstre ses kateket Johan Gundelach Rannes og sognediakonvikar Lotte Schriver samt kirketjenerne Steen Jørgensen, Nanna Nordhavn og Emil Bodenhoff-Larsen.

Kirketjenere

Der har altid været en ansat kirketjener ved Kildebrønde kirke, og efterhånden to kirketjenere ved Hundige Kirke. Arbejdet har været forskelligt på den måde, at i Kildebrønde har der været kirkelige handlinger, og i Hundige har det været de mange aftenarrangementer og også konfirmandweekender, som fylder blandt arbejdsopgaverne.

Kirketjenerne har altid været vigtige for at have det store overblik over de forskellige opgaver, og der er flyttet mange borde og stole i Hundige i forhold til hvilke arrangementer, som afholdes.

Administrationschef

Hundige-Kildebrønde sogn er blandt landets største sogne, og derfor var det også blandt de første til at ansætte en administrationschef. **Kurt Gjørup** blev ansat som kasserer i foråret 2006, og i september 2008 fik han stillingen som administrativ leder.

Kirkeligt ansatte har været vant til selvstændigt arbejde, men med så

*Hundige Kirkes
tredje admini-
strationschef,
Axel Rewitz.*

stor en arbejdsplads og de mange forskellige opgaver, er det nødvendigt med en daglig leder til at klare små og store spørgsmål, som ikke kan varetages af menighedsrådet, som alle er frivillige. **Axel Rewitz** er den tredje leder, der har været i Hundige Kirke.

Kirkegårdens personale

Kirkegården ligger ved Kildebrønde, og derfor er det ikke så tit at man ser kirkegårdens personale i Hundige, selv om haveanlægget passes af dem. Her er der også trofasthed i ansættelsen, idet den nuværende kirkegårdsleder har været ansat i 30 år, og derfor har været med i de ændringer, der er sket der. Det er skovkirkegården og den store udvidelse, som var i 2007.

Andre ansatte

Der har gennem alle årene været ansat flere kirkesangere, i dag har vi stor glæde af Annie Friis og Eva Rudkjøbing til de mange hverdagshandlinger og om lørdagen. Pige-koret har sunget trofast til alle søndagsgudstjernerne, de har givet sommerkoncert og deltaget i "De ni læsninger".

Der har været vikarer og "ungarbejdere". I dag nyder vi også godt af vores to kaffedamer, Monika Jensen og Lisa Hansen, som hjælper ved min-desamvær, Babysalmesang og personalearrangementer i Hundige Kirke. Alle har de bidraget til den kirke, som er i dag.

Ansatte og frivillige gennem 50 år

Mange tænker, at "kirken" tegnes af præsterne og gudstjenesterne. Men i "virkeligheden" tegnes kirken af alle, der har deres daglige gang i den, og de aktiviteter, som foregår. Det er **kirketjenerne**, som tager imod ved bryllupper og begravelser. Det er **organisterne**, som sætter deres tydelige musikalske præg både på gudstjenester og kirkelige handlinger. Det er **kordegnene**, som sørger for det meget papirarbejde og tager imod på kirkekontoret, hvor det er vigtigt at blive mødt af et venligt menneske.

Præster, kateket og sognediakon har stået for det udadvendte arbejde, og derfor har de fået en anden form for opmærksomhed. Her er det nemmere at få en omtale i avisen med navns nævnelser, men intet af deres arbejde har kunnet gøres uden det brede samarbejde i medarbejdergruppen, og det er et samarbejde, som alle værdsætter og skønner på.

Det er nok den væsentlige grund til de lange ansættelser, at der er gode kollegaforhold.

Hundige Kirke har altid været et sted hvor der var "højt til loftet" og der er et godt samarbejde blandt alle ansatte. Den første kateket fortæller om børnegudstjenester, med

stiger i kirken, så englenerne kunne vandre op og ned, og en "skabelsesgudstjeneste" med et vandkar i midten af kirken, og der kom jord i, "himmel" med sol, måne og stjerner, dyr og til sidst en "Adam og Eva". Det kræver forståelse fra alle, for der skal både ryddes frem og tilbage.

Der er sket stor forandring gennem de 50 år Hundige Kirke har eksisteret. Det er der over hele landet af mange forskellige grunde. I Hundige er det på grund af den store tilflytning og professionalisering af kirken.

"I gamle dage" var der en præst, en organist og en graver/kirketjener. Skolelæreren sang for, og det var præsten, som førte kirkebogen. "Gamle dage" er længe siden, og også i de mindre sogne på landet er der i dag flere ansatte, og mange indgår i et samarbejde med andre sogne.

Hundige-Kildebrønde sogn er et sogn med stor tilflytning, og derfor mange kirkelige handlinger, og arrangementer. Hvor det andre steder var "de frivillige" som stod for kirkekaffen og ældremøderne, blev det kort efter Hundige Kirkes bygning oftest "ansatte" som havde hovedansvaret, men med hjælp af de mange frivillige, som altid har været tilknyttet kirken.

I dag er der også mange frivillige tilknyttet, og de yder alle en stor indsats. De kører blandt andet kirkebil, kører ud med månedsblade og attester, laver mad til konfirmanderne, Gud & spaghetti, søndagsfrokost, eller brygger kaffe, og hjælper til når børnehaver kommer til gudstjeneste og risengrød. De frivillige står også for Filmaften, Læseklub og juleaften.

Kirkens grundopgaver er gudstjeneste, undervisning, diakoni og mission.

Det er søndagens gudstjeneste og de kirkelige handlinger, og der er undervisning af konfirmander. Begge dele bliver varetaget af lønnede medarbejdere (præster og kateket).

Diakoni – kirkens omsorgsarbejde, som også omfatter præsternes samtaler med mennesker i sognet bliver tilbudt af ansatte, men her er det nødvendigt, at også frivillige er med til at tage ansvar. Fællesskab med mennesker kan ikke klares kun med betalt arbejdskraft. Både diakoni og mission forstået som fællesskab og måske en samtale om, hvad tro betyder, er en del af kirkens væsen, og derfor har alle os, for hvem det med tro og kirke er vigtig, en opgave. Det kan være opgaven at snakke med naboen eller stå for kirkekaffen. Det er vigtigt at vide, at kirkens opgaver skal løses af os alle – i fællesskab.

Kirkeblad og PR

ved næstformand i menighedsrådet, Hanne Hummelshøj,
sognediakon i perioden for 1.11.1999 – 30.11. 2020

Det kunne den 11. november 1984 læses i Sydvesten, at Kildebrønde Sogn stoppede med at udgive kirkebladet "Din kirke", og i stedet ville sætte en side i avisen.

Begrundelsen var, at "der er mange, som ikke læser kirkebladet – der er for mange reklamer – præsterne har ikke talent nok til at gøre kirkebladet læsevenligt!"

Man kunne tro, det var en (næsten) aktuel kommentar, men det var præsten Inge Nielsen som skrev det 11. november 1984.

Det er godt med gode aktiviteter, men også vigtigt, at der er mennesker, som deltager, og derfor har der altid været fokus på PR.

Som man kan læse oven for, så har der i perioder været et husomdelt kirkeblad, afløst af kirkeside i avisen og "kirkekalender", som nok også

blev omdelt. I dag er det Månedssbladet, som kan afhentes i kirken, og bliver layoutet og trykt af kordegn Marianne Hansen.

Begrundelsen er ikke præsternes manglende kompetencer ud i at skrive kirkeblade, men husstandsomdelingen, der koster meget og fornemmelsen af, at det ikke bliver læst i tilstrækkeligt omfang.

I stedet bruges der i dag også andre former for PR, blandt andet plakater de store bannere på kirkemurene, og ikke mindst hjemmeside, Facebook, og Instagram.

Meget er blevet digitalt i dag, og derfor er det vigtigt hele tiden at være opmærksom på, hvordan vi bedst når ud med de arrangementer og gudstjenester, vi har.

Men intet kan erstatte den snak, der er fra mund til øre, hvor vi hver især selv fortæller om hvad, det betyder for os at komme i kirken.

Her ses et udsnit af plakater, månedsblad og bannere efter det nye design, der blev indført i slutningen af 2024.

Fortiden og fremtiden – tal og tanke

ved næstformand i menighedsrådet, Hanne Hummelshøj,
sognediakon i perioden for 1.11.1999 – 30.11. 2020

”Sogne” betyder at søge til kirke. Det er baggrunden for de mange sogne, som vi har landet rundt. Det er mennesker, som har bygget den lokale kirke, som de søgte til. Men fra de første kirker blev bygget, omkring 1100-tallet til nu, er der sket meget.

Mennesker er flyttet. Arbejdsliv og fritidsliv er ændret. Vi deltager i fællesskaber, som er meget forskelligt fra de første kirker blev bygget til i dag.

Bare på de 50 år, der er gået siden Hundige Kirke blev planlagt og opført, er der sket meget også her.

Antal personer bosat i dét, som i dag er Greve kommune:

I 1960:	7.724
I 1970:	21.668
I 1980:	41.743
I 2026:	54.120

Den store tilvækst var med ”de plougske grunde” i 1960’erne og 1970’erne.

Antal personer bosat i Hundige-Kildebrønde sogn:

I 1975:	17.900
I 2026:	20.202

Sognet er vokset de sidste år på grund af de store byggerier Strandbyhave ved Strandcentret, og byggeriet Balder ved stationen og Viften, hvor Tjørnelyskolen lå. Den store tilflytning har betydning for den måde, og for de vilkår vi har som kirke.

I 1970’er og 1980’erne var der mange konfirmander, hvilket gav grundlag for det store konfirmandprojekt, som har været gennem mere end 30 år.

I 1985 var der 221 konfirmander, i 1998 var der 95.

Antallet af børn og unge har været i forandring hele tiden og vil også fortsat ændre sig.

Og det hænger sammen med generationsalderen i almindelighed.

Det var fortrinsvis ”yngre menne-
sker” med familier, som flyttede til i
forbindelse med den store udbygning.
Derfor de mange dåb og konfirmander
dengang.

Det betyder i dag, at der er mange
begravelser/bisættelser. Det er en
kerneopgave for kirken, og det giver
en stor arbejdsopgave for kirke og
personale.

I 2006 var der 95 kirkelige begravelse-
r/bisættelser, og der ud over 18,
som var ”ikke kirkelige”.

I 2025 var tallet 129 kirkelige begra-
velser/bisættelser og 43 ”ikke kirke-
lige”.

Det er ca. en halv gang mere, men nu
er 1/3 ikke kirkelige begravelse, hvor
det i 2006 kun var omkring 1/5.

Medlemsprocenten af folkekirken var
i 1995 på 77,7 i sognet. Og i 2025 på
53,4.

Faldet i medlemsprocent handler om
den store tilgang af mennesker med
en anden tro og livsholdning. Der er
mere end 140 forskellige etniciteter i
Hundige-Kildebrønde sogn.

De fleste er fra Tyrkiet, Libanon og
Polen. Men der er tilflyttere fra mange
andre lande og mange andre trossam-
fund.

Det er en væsentlig grund til det pro-
centvise faldende medlemstal, men

også at mange danske familier vælger
at udskyde spørgsmål om dåb til bør-
nene selv kan tage stilling.

Forældre tager stilling til skolevalg
og sundhedspleje, men det kan måske
være svært at forholde sig til det med
tro – eller der er for lidt viden og snak
om, hvad det betyder at have en tro.
Det er ikke kun at beskytte den dan-
ske kulturarv, men handler også om
stillingtagen til de værdier, vi bygger
vores liv på.

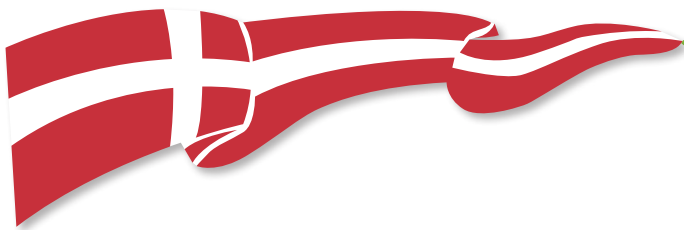
Mødet med ”de andre” kan måske
give en nysgerrighed på andre måder
at tro på, på en samtale om hvad der
er vigtigst i vores tro og kultur, og en
interesse for hvad der er vigtigt for
andre. Både dem, som har en tro, og
dem som er usikre på, hvad det med
tro går ud på.

Er ”vores tro” den rigtige, bare fordi
vi er vokset op med forældre, som
har båret os til dåb, eller på hvilken
måde er den mere betydningsfuld end
de andre religioner og livstydninger,
som vi kan møde hos vores naboer og
genboer.

De tanker og den samtale er vigtig.

Visioner og fremtid for Hundige – Kildebrønde Sogn

Livet i og omkring kirken står ikke
stille. En gang var der to gudstjene-
ster hver søndag, én i hver kirke. I dag
er der én søndagsgudstjeneste, og i
stedet er der gudstjenester i løbet af
ugen og forskellige steder.

Der er aktiviteter i løbet af ugen, ledet af ansatte i samarbejde med de mange frivillige, som kommer i kirken.

Menighedsrådet har været samlet for sammen med de ansatte at snakke visioner for sogn og kirke.

Kan der sættes mere fokus på musik og fællesspisninger, som noget af det, der samler mennesker.

Hvordan være "relevant kirke" og dermed noget andet end aftenskoler-nes foredragstilbud.

"Vi vidste ikke at der skete så meget i kirken" – er en sætning som ofte høres, så derfor er der en stor opgave i at nå ud til de mennesker, som måske kan have glæde af at deltage i

gudstjeneste og fællesskab, men ikke lige vidste, at det fandtes.

Hundige Kirke har bestået i 50 år. Som sten og bygning, som ramme for menneskers glæde, sorg og fællesskab.

Kirken vil også bestå de næste 50 år. Bygningen skal kigges igennem og holdes ved lige. Det samme skal gudstjeneste og fællesskaber, liturgier og måden vi er sammen på.

Bygningsvedligeholdelse klares af fagpersoner.

Gudstjenesteliv og fællesskaber vedligeholdes af alle os, som kommer, som deltager. Her har vi alle en rolle at spille og en samtale at deltage i.

Medarbejdere i Hundige-Kildebrønde Sogn, der hver dag arbejder for at lave kirke for dig.
Desværre kunne alle ikke være med denne dag, hvor billedet blev taget.